

Toespraak van de minister-president tot de leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, naar aanleiding van de geboorte van de dochter van de Prins van Oranje en Prinses Máxima, Den Haag, 8 december 2003

Mevrouw de voorzitter,

Vandaag heb ik het genoegen u te mogen toespreken over een bijzonder vreugdevolle gebeurtenis: de geboorte van het kind van de Prins van Oranje en Prinses Máxima.

We zijn blij met de geboorte van de prinses. Blij voor de trotse ouders. Ik weet dat ik namens allen spreek als ik Prins Willem-Alexander en Prinses Máxima van ganser harte gelukwens.

Als ouders hebben zij het wonder mogen ervaren van de geboorte van een kind. Dat wonder stemt tot intense vreugde.

Geluk wensen wij ook Hare Majesteit de Koningin en haar ouders, die vol verwachting naar de geboorte hebben uitgekeken.

Een felicitatie ook voor de ouders van Prinses Máxima. Het krijgen van een kleinkind is voor grootouders en overgrootouders een heel blijde gebeurtenis.

Het is bijzonder dat het Huis van Oranje nu vier generaties telt die gemeen hebben dat zij in de rechte lijn van de grondwettelijke erfopvolging staan of hebben gestaan.

De directe lijn van het Huis van Oranje zet zich nu voort in de volgende generatie. Daarmee staan we ook oog in oog met onze *eigen* toekomst. De nieuwgeborene zal naar verwachting eens onze Koningin zijn.

Dat is zo in onze Grondwet vastgelegd. Die Grondwet is op haar beurt verankerd in onze overtuiging dat bepaalde zaken voor ons van bijzonder belang zijn. Vrijheid, menselijke waardigheid en grondrechten behoren daartoe. Evenals de historische band die het Nederlandse volk heeft en ervaart met het Huis van Oranje.

Die band biedt steun. Zij past zich aan aan nieuwe tijden; verandert al naar gelang de eisen van de tijd.

Maar tegelijkertijd biedt ze ook continuïteit en vertrouwen in een veranderende wereld waarin de korte termijn ons vaak het zicht op de lange termijn beneemt.

Dankzij die verbondenheid, is het geluk dat de Prins van Oranje en Prinses Máxima is geschonken, ook ons geluk.

Op 2 september 1967 – bij de doop van de toen vier maanden jonge Prins Willem-Alexander – zei dominee H.J. Kater dat niemand zo onvrij is als iemand die in een paleis of koninklijk kasteel wordt geboren.

Dat geldt nu in nog sterkere mate dan 36 jaar geleden. De eisen die aan een troonopvolger worden gesteld, zijn hoog en zwaar. Daarvan dienen wij ons allemaal rekenschap te geven.

Des te belangrijker is het dat de kleine Prinses een jeugd en leven vol liefde en warmte zal kennen. Dat wensen wij haar uit het diepst van ons hart toe.

Dominee Kater zei in 1967: “Wij zijn allemaal doopgetuigen. Allemaal mede verantwoordelijk voor het geestelijk klimaat waarin een kind momenteel moet opgroeien”.

Die woorden hebben nog niets aan actualiteit ingeboet.

Dat beseffen we bij de geboorte van deze nieuwe Prinses.

Dat beseffen we steeds wéér als er in onze omgeving een kind wordt geboren.

Bij elk kind opnieuw.

Wij wensen de Prins en Oranje, Prinses Máxima en hun pasgeboren kind al het goede toe.

Dank u wel.